

РЕШЕНИЕ

№ 1739

гр. София, 11.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **13716** по описа за **2019** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ срещу Решение от № 267563/06.11.2019г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 16-ти състав, постановено по НАХД № 8779 по описа за 2016г.

Твърди се, че първоинстанционното решение е неправилно като постановено в нарушение на материалноправните разпоредби. Въз основа на наведените оплаквания, касаторът моли за отмяна на първоинстанционния акт и постановяване на друг, с който да бъде потвърдено издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], чрез процесуалните си представители оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила решението на СРС.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд–София-град, след проверка на оспореното решение във връзка с изложените в жалбата оплаквания, както и по реда на чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

С Наказателно постановление № 22-002377/12.02.2016г., издадено от издадено от директор Дирекция „ИТ“, на дружеството е наложено административно наказание

„имуществена санкция“ в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева, на основание чл.416, ал.5, вр.чл.414, ал.1 от Кодекса на труда, за нарушение по чл.245, ал.1 от КТ.

С касираното решение, СРС е отменил наказателното постановление. За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях и установените факти по делото, е приел, че не е осъществен съставът на вмененото нарушение.

Също така първоинстанционния съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, които да нарушават правото на защита на нарушителя и ограничаващи възможността му адекватно да я организира.

Решението е правилно, но с други мотиви.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастието, приготвянето и опита се прилагат нормите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Тъй като в ЗАНН липсват изрично норми, уреждащи въпросите на погасителната давност, субсидиарно приложение следва да намери чл. 80, ал.1, т.5 от НК, съгласно който наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на две години в случаите, извън хипотезата по т.т. 1, 2, 3 и 4 на същия текст. Текстът на чл. 81, ал.2 от НК постановява, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След извършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. На основание чл. 81, ал.3 от НК независимо от спирането и прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора тригодишния срок по чл. 80, ал.1, т.5 от НК. Следователно, срокът на така определената давност е четири години и половина.

Предвид датата на извършване на административното нарушение – 01.09.2015г., срокът, след изтичането, на който е изтекла абсолютната давност в случая е 01.03.2020г., следователно към настоящия момент са налице основанията за погасяване на административно наказателната отговорност на [фирма] за процесното административно нарушение и това изключва правомощието на наказващия орган да го санкционира, с налагане на каквото и да е административно наказание.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, предл.второ от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от № 267563/06.11.2019г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 16-ти състав, постановено по НАХД № 8779 по описа за 2016г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

